

J kapitola 11.

[1] Byl nemocen jeden člověk, Lazar z Betanie, z vesnice, kde bydlela Marie a její sestra Marta. [2] To byla ta Marie, která pomazala Pána vzácným olejem a nohy mu otřela svými vlasy; a její bratr Lazar byl nemocen. [3] Sestry mu vzkázaly: "Pane, ten, kterého máš rád, je nemocen." [4] Když to Ježíš uslyšel, řekl: "Ta nemoc není k smrti, ale k slávě Boží, aby Syn Boží byl skrze ni oslaven." [5] Ježíš Martu, její sestru i Lazara miloval. [6] Když uslyšel, že je Lazar nemocen, zůstal ještě dva dny na tom místě, kde byl. [7] Teprve potom řekl svým učedníkům: "Pojďme opět do Judska!" [8] Učedníci mu řekli: "Mistře, není to dávno, co tě chtěli Židé ukamenovat, a zase tam chceš jít?" [9] Ježíš odpověděl: "Což nemá den dvanáct hodin? Kdo chodí ve dne, neklopýtne, neboť vidí světlo tohoto světa. [10] Kdo však chodí v noci, klopýtá, poněvadž v něm není světla." [11] To pověděl a dodal: "Náš přítel Lazar usnul. Ale jdu ho probudit." [12] Učedníci mu řekli: "Pane, spí-li, uzdraví se." [13] Ježíš mluvil o jeho smrti, ale oni mysleli, že mluví o pouhém spánku. [14] Tehdy jim Ježíš řekl: "Lazar umřel. [15] A jsem rád, že jsem tam nebyl, kvůli vám, abyste uvěřili. Pojďme k němu!" [16] Tomáš, jinak Didymos, řekl ostatním učedníkům: "Pojďme i my, ať zemřeme spolu s ním!" [17] Když Ježíš přišel, shledal, že Lazar je již čtyři dny v hrobě. [18] Betanie byla blízko Jeruzaléma, necelou hodinu cesty, [19] a mnozí z Židů přišli k Marii a Martě, aby je potěšili v jejich zármutku nad jejich bratrem. [20] Když Marta uslyšela, že Ježíš přichází, šla mu naproti. Marie zůstala doma. [21] Marta řekla Ježíšovi: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel. [22] Ale i tak vím, že začkoli požádáš Boha, Bůh ti dá." [23] Ježíš jí řekl: "Tvůj bratr vstane." [24] Řekla mu Marta: "Vím, že vstane při vzkříšení v poslední den." [25] Ježíš jí řekl: "Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít. [26] A každý, kdo žije a věří ve mne, neumře navěky. Věříš tomu?" [27] Řekla mu: "Ano, Pane. Já jsem uvěřila, že ty jsi Mesiáš, Syn Boží, který má přijít na svět." [28] S těmi slovy odešla, zavolala svou sestru Marii stranou a řekla jí: "Je tu Mistr a volá tě." [29] Jak to Marie uslyšela, rychle vstala a šla k němu. [30] Ježíš totiž ještě nedošel do vesnice a byl na tom místě, kde se s ním Marta setkala. [31] Když viděli Židé, kteří byli s Marií v domě a těšili ji, že rychle vstala a vyšla, šli za ní; domnívali se, že jde k hrobu, aby se tam vyplakala. [32] Jakmile Marie přišla tam, kde byl Ježíš, a spatřila ho, padla mu k nohám a řekla: "Pane, kdybys byl zde, nebyl by můj bratr umřel." [33] Když Ježíš viděl, jak pláče a jak pláčou i Židé, kteří přišli s ní, v Duchu se rozhorlil a vzrušen [34] řekl: "Kam jste ho položili?" Řekli mu: "Pane, pojd se podívat!" [35] Ježíšovi vstoupily do očí slzy. [36] Židé říkali: "Hle, jak jej miloval!" [37] Někteří z nich však řekli: "Když otevřel oči slepému, nemohl způsobit, aby tento člověk neumřel?" [38] Ježíš, znovu rozhorlen, přichází k hrobu. Byla to jeskyně a na ní ležel kámen. [39] Ježíš řekl: "Zvedněte ten kámen!" sestra zemřelého Marta mu řekla: "Pane, už je v rozkladu, vždyť je to čtvrtý den." [40] Ježíš jí odpověděl: "Neřekl jsem ti, že uvidíš slávu Boží, budeš-li věřit?" [41] Zvedli tedy kámen. Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: "Otče, děkuji ti, zes mě vyslyšel. [42] Věděl jsem sice, že mě vždycky slyšíš, ale řekl jsem to kvůli zástupu, který stojí kolem, aby uvěřili, že ty jsi mě poslal." [43] Když to řekl, zvolal mocným hlasem: "Lazare, pojd ven!" [44] Zemřelý vyšel, měl plátnem svázaný ruce i nohy a tvář měl zahalenu šátkem. Ježíš jim řekl: "Rozvažte ho a nechte odejít!" [45] Mnozí z Židů, kteří přišli k Marii a viděli, co Ježíš učinil, uvěřili v něho. [46] Ale někteří z nich šli k farizeům a oznámili jim, co učinil. [47] Velekněží a farizeové svolali radu a řekli: "Co si počneme? Ten člověk činí mnohá znamení [48] Když proti němu nezakročíme, všichni v něj uvěří, a přijdou Římané a zničí nám toto svaté místo i národ." [49] Jeden z nich, Kaifáš, velekněz toho roku, jim řekl: "Vy ničemu nerozumíte; [50] nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ." [51] To však neřekl sám ze sebe, ale jako velekněz toho roku vyřkl prorocktví, že Ježíš má zemřít za národ, [52] a nejenom za národ, ale také proto, aby rozptýlené děti Boží shromáždil v jedno. [53] Od toho dne byli tedy smluveni, že ho zabijí. [54] Proto už Ježíš nechodil veřejně mezi Židy, ale odešel odtud do kraje blízko pouště, do města jménem Efraim, a tam zůstal s učedníky. [55] Bylo krátce před židovskými velikonoce a mnozí z té krajiny přišli před svátky do Jeruzaléma, aby se očistili. [56] Hledali Ježíše, a jak stáli v chrámě, říkali si mezi sebou: "Co myslíte? Přijde na svátky?" [57] Velekněží a farizeové vydali totiž nařízení, že každý, kdo by věděl, kde se zdržuje, má to oznámit, aby ho mohli zatknout.